

ESPECIAL: TOT JOC

Juguem aquestes festes... i sempre!

Els humans juguem sempre, especialment els nens i nenes, i sovint les festes nadalenques són un moment en què els Reis d'Orient, el Pare Noel o el tió porten joguines als infants (o als més grans, perquè hi ha jocs per a totes les edats). Precisament, tenint en compte això, a final de curs els alumnes de Bàsic 2 de l'Oficina de Català van estar parlant de quins jocs jugaven quan eren petits, per veure si són els mateixos a què juguen els nens aquí o no.

Els alumnes de Bàsic 2 de l'Oficina de Català ens van parlar de jocs com la "mariposita linda", la "guerra mundial: les nacions", el "loco escondido", el "trapito rojo", el "fusilado", el "pisa-pisa" o la "carrera de costales", i després van aprendre com es diuen en català.

La **Beatriz**, de la **República Dominicana**, explicava que al seu país és habitual jugar a la "mariposita linda", el que en català en diem **pica-paret**. És a dir, "una persona es posa de cara a un arbre a comptar, mentre els altres es posen en una línia per començar. La persona que compta comença a cantar "1, 2, 3 mariposita linda és", i en acabat es gira i els altres jugadors s'han de quedar quietes. Cada vegada que compta, els jugadors han d'aprofitar per córrer en direcció a l'arbre i, quan hi arribin, picar-li a l'esquena a la persona que compta".

La **Raquel**, de **Madrid**, explica que

quan era petita jugava a la **guerra mundial**. "Cada jugador escollia un país, es feia una rotllana i una persona es posava al mig. Aquesta persona llançava la pilota enlaire mentre deia el nom d'un país. Llavors, el jugador que havia escollit aquell país, havia d'agafar la pilota mentre tothom corria molt ràpid. Quan el jugador de qui havien dit el país agafava la pilota, els altres paraven de córrer. La persona que tenia la pilota només podia fer tres passos i l'objectiu era llançar la pilota contra el país que tingués més a prop".

L'**Alba**, la **Claudia** i el **Santiago** van explicar que de petits jugaven al "loco escondido", com en deien a **Veneçuela**, o a l'"**escondite**", com en deien a **Colòmbia** i l'**Argentina**. És a dir, un joc similar al que en català és a **cuit i amagar**. "Una persona comptava fins a 10 a la paret i després havia de buscar les persones amagades. El primer

que trobava deia el seu nom i havia de córrer cap a la paret. L'últim que hi arribava era el que li tocava comptar".

La **Stephany**, de **Colòmbia**, diu que de petita jugava al "**trapito rojo**", és a dir, al **joc del mocador**. S'hi jugava així: "Hi havia dos grups i cada persona tenia un número. Si hi havia 5 persones i 5 persones a cada grup, els números anaven de l'1 al 5. Al mig dels dos grups hi havia un mocador vermell i una persona que dirigia el joc. Aquesta persona deia un número de l'1 al 5 i els jugadors amb aquest número de cada grup sortien a agafar el mocador. Però si una persona agafava el mocador i l'altre li tocava alguna part del cos aquesta persona era eliminada, així que havies de córrer molt ràpid".

El **Luis**, la **Beatriz** i el **Ricardo** recorden que de petits jugaven al **Fusilado**, com en deien a **Veneçuela**, o al **Mata gente**, com se'n

Troba'ls a
Ripollet a:
La Petite Librairie.
Carer de Puigmal 38.

Libreria

**Papereria Quatre. Rambla
de Sant Jordi, 122.**

Biblioteca Municipal.
Carretera de l'Estació, s/n.

TOT JOC

Juguem en català

Una web per cercar tots els jocs en català

Com hem vist, hi ha jocs en què no necessitem res més que imaginació i ganes de jugar, però també n'hi ha d'altres que podem comprar a les botigues, com jocs de taula, trencaclosques, jocs de memòria, jocs de rol, joguines... I a les botigues en podem trobar de tota mena de temes diferents, des de ciència o aventures fins a animals, menjar, jocs d'enginy i estratègia...

Per promoure el joc en català, el CPNL compta amb el programa **TotJoc**, que té una trentena de botigues adherides a la nostra zona i diverses empreses col·laboradores. A la web www.totjoc.cat es poden cercar **tots els jocs disponibles en català** i consultar on es poden comprar. A més, **els jocs estan classificats per edats, per tipus de joc (joc de taula, joc de rol, puzzle, joguina...), per gènere i per fabricant.**

A Ripollet hi ha dues botigues adherides a la campanya **TotJoc**, la **Libreria Papereria Quatre** i **La Petite Librairie**, i també podeu trobar jocs en català a la **Biblioteca Municipal**, que fins i tot els ofereix en préstec.

deia al **Perú**, o al **Ponchado**, nom que rebia el joc a **Colòmbia**. Es tracta del **joc de matar**, com es coneix a casa nostra. "Hi havia un sol equip i una persona llançava la pilota i havia de tocar una persona per eliminar-la. Si aquesta persona agafava la pilota, sobrevivia".

La **Refea**, la **Iraida** i l'**Alexandra** parlen del "**pisa-pisa**", de **Cuba**, que consistia en això: "S'obrien les cames i, quan les tancaves, et podien trepitjar el peu. Si no ho aconseguien, guanyaves".

Finalment, en **Giovanny**, de **Colòmbia**, va parlar de la "**carrera de costales**", el que a Catalunya són les **curses de sacs**. "Fèiem dos grups de cinc integrants i es posava un repte. El grup escollia una persona que es posava en un sac a les cames i havia de competir amb un altre integrant a veure qui arribava primer a la meta. Qui perdia condemnava el seu grup a la penitència del càstig!". ■